

Van de tuchtrechter

Deze uitspraken zijn geselecteerd en bewerkt door de Commissie Disciplinaire Rechtspraak, bestaande uit P.J.M. Drion, H.J. de Groot, W.F. Hendriksen, H.J.A. Knijff en H. Uhlenbroek. De uitspraken met LJN-nummer zijn integraal te raadplegen op www.tuchtrecht.nl.

Gedrag op politiebureau

Raad van discipline Amsterdam 25 augustus 2010, LJN: YA0915

Misdraging op politiebureau bij bezoek bevriende verdachte.

- Art. 46 Advocatenwet (2.1 Wat in het algemeen niet betaamt; 3.2 Grenzen aan de vrijheid van handelen ten opzichte van de wederpartij; 3.3.2. Dreigementen)
- Gedragsregel 1

Feiten

Klager is hulpofficier van justitie en kreeg op 28 april 2008 een verdachte voorgeleid van wie het rijbewijs moest worden ingevorderd. Verdachte had geen rijbewijs of ander identiteitsbewijs bij zich en heeft mr. X (een vriend van haar) gebeld om haar te helpen bij het afgeven van haar paspoort. Mr. X heeft zich bij aankomst op het politiebureau als advocaat gelegitimeerd. Klager heeft mr. X over de zaak geïnformeerd en hem meegedeeld dat de verdachte zich recalcitrant gedroeg. Over wat er vervolgens gebeurde, lopen de verklaringen uiteen, maar uiteindelijk is mr. X door twee politieambtenaren naar buiten gebracht. Voordat mr. X het bureau verliet, is een blaastest bij hem afgenomen. De uitslag daarvan was negatief, zodat mr. X met de auto kon vertrekken.

Klacht

Klager verwijt mr. X dat hij zich niet heeft gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt doordat hij alcoholhoudende drank had genuttigd, zich heeft beroepen op zijn rechten als advocaat terwijl hij door de verdachte als vriend was benaderd, gedreigd heeft met een klacht tegen

klager, zich heeft voorgedaan als lid van de commissie voor politiekachten, geprobeerd heeft het politieonderzoek te manipuleren, vriendschappelijk is omgegaan met de verdachte in aanwezigheid van politieambtenaren, klager onheus heeft bejegend en zich niet aan de huisregels heeft gehouden.

Overwegingen

Het volgende staat vast:

- a. mr. X heeft zich bij binnenkomst op het politiebureau als advocaat gelegitimeerd;
- b. mr. X heeft de verdachte bij binnenkomst in aanwezigheid van politie op beide wangen gezoend;
- c. mr. X heeft een blaastest ondergaan waarvan de uitslag negatief was;
- d. mr. X is door twee politieambtenaren naar buiten gebracht.

Mr. X heeft niet de afstandelijkheid in acht genomen die mag worden verwacht van een advocaat die beroepshalve contact heeft met een verdachte, ook al is hij met deze persoon bevriend. Uit het feit dat mr. X door twee politieambtenaren naar buiten is gebracht, blijkt dat mr. X geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek c.q. de vordering het pand te verlaten. Aangezien mr. X de verdachte in de hoedanigheid van advocaat opzocht en hij uitsluitend haar sleutels kwam halen om haar papieren naar het politiebureau te (laten) brengen, had mr. X zich hoe dan ook moeten conformeren aan de verzoeken van klager en/of de andere politieambtenaren. Daarmee heeft mr. X zich gedragen op een wijze die het vertrouwen in de advocatuur heeft beschaamd.

Beslissing

Verklaart de klacht gegrond en legt mr. X de maatregel van enkele waarschuwing op.

Briefgeheim

Raad van discipline Den Haag 31 januari 2011, LJN: YA1500

Gebruikmaking door een advocaat van aan een wederpartij gerichte brieven, waarvan de cliënte op ongeoorloofde wijze kennis heeft genomen, is niet toegestaan.

- Art. 46 Advocatenwet (3.3.7 Wat nooit geoorloofd is)

Feiten

Mr. X heeft namens S bv een faillissementsaanvraag ingediend tegen klager. Tijdens de behandeling van dit verzoek door de rechtbank heeft mr. X steunvorderingen aangevoerd, waarbij hij een beroep heeft gedaan op brieven die door de postdienst waren bezorgd op het gemeenschappelijk postadres van klager en S bv, onder meer een originele aanmaning van de Belastingdienst, gericht aan klager.

Klacht

Klager verwijt mr. X te hebben meegewerkt aan overtreding van de Wet op het briefgeheim en misbruik daarvan te hebben gemaakt door de rechtbank bewust van onjuiste informatie te voorzien.

Overwegingen

Mr. X heeft aangevoerd dat hij van zijn cliënte had vernomen dat zij en klager één postadres delen en dat de post werd beheerd door een medewerkster van zijn cliënte. Zelfs indien van de juistheid van dit verweer wordt uitgegaan, neemt dat niet weg dat mr. X de verkregen informatie niet zonder meer had mogen gebruiken. Het moet mr. X duidelijk zijn geweest dat zijn cliënte op ongeoorloofde wijze kennis had genomen van aan klager gerichte poststukken. De Raad is van oor-

deel dat mr. X, door gebruik te maken van deze poststukken, verwijtbaar onzorgvuldig met de belangen van klager is omgegaan. De Raad oordeelt dat mr. X zich aan een ernstig overtreding heeft schuldig gemaakt. Omdat mr. X niet eerder voor een dergelijk feit door de tuchtrechter is bestraft, volstaat de Raad met de hierna te vermelden maatregel.

Beslissing raad

- verklaart de klacht gegrond;
- legt ter zake de maatregel op van een enkele waarschuwing.

Zorgplicht voor levenspartner cliënt

Raad van discipline Amsterdam 1 december 2010, LJN: YA1183

De zorgplicht van de advocaat strekt zich onder omstandigheden ook uit tot de levenspartner van zijn cliënt, indien deze bij het geschil betrokken raakt.

- Art. 46 *Advocatenwet* (4 *Wat de advocaat betaamt t.o.v. derden*; 4.3 *Financieel belanghebbenden*)

Feiten

Mr. X stond de echtgenote van klager bij als eiseres in een kort geding dat ertoe strekte haar ex-echtgenoot te laten meewerken aan de verkoop van de voormalige echtelijke woning. De ex-echtgenoot onthield zijn toestemming aan de verkoop van de woning en had daarop bovendien conservatoir beslag gelegd ter verzekering van zijn vordering op zijn ex-echtgenote uit hoofde van zijn aandeel in de overwaarde van de woning.

Tijdens de zitting heeft de voorzieningenrechter getracht een schikking tussen partijen te bewerkstelligen. De zitting is vervolgens geschorst voor overleg tussen partijen. Mr. X en haar cliënte – de echtgenote van klager – kwamen tot de conclusie dat zij geen alternatieve zekerheid kon stellen door middel van haar nieuwe woning omdat die op naam van klager was gesteld. Op aanraden van mr. X heeft

haar cliënte vervolgens klager benaderd met de vraag of deze wilde meewerken met een ‘borgstelling’.

Bij hervatting van de zitting hebben partijen de voorzieningenrechter kenbaar gemaakt dat zij elkaar konden vinden op basis van door klager te stellen zekerheid. De voorzieningenrechter heeft vervolgens de tekst van een vaststellingsovereenkomst geformuleerd, waarvan de strekking is dat klager zich hoofdelijk aansprakelijk stelt voor de gepretendeerde vordering van de echtgenoot van klagers echtgenote, welke vaststellingsovereenkomst door partijen is ondertekend.

De advocaat van de ex-echtgenoot van klagers echtgenote heeft vervolgens klager mede gedagvaard in de (bodem)procedure betreffende de overwaarde van de woning.

Klacht

Klager verwijt mr. X dat die:

- 1 haar zorgplicht tegenover klager heeft geschonden doordat klager zich in het kader van de schikking niet borg heeft gesteld voor, maar hoofdelijk aansprakelijk is geworden voor een (mogelijke) schuld van de echtgenote van klager aan haar ex-echtgenoot;
- 2 niet heeft voorkomen dat klager als gevolg van zijn hoofdelijk medeschuldenaarschap partij is geworden in een procedure tussen zijn echtgenote en haar ex-echtgenoot.

Overwegingen

De raad stelt voorop dat een advocaat bij de behandeling van een zaak een zorgplicht heeft tegenover de eigen cliënt, die zich onder omstandigheden ook uitstrekt tot de levenspartner van zijn cliënt, indien deze bij het geschil betrokken raakt.

De hoofdelijke aansprakelijkheid is niet ontstaan op initiatief van mr. X, maar kennelijk voorgesteld door de voorzieningenrechter. Hoewel deze aansprakelijkheid de wederpartij in een (enigszins) sterkere positie heeft gebracht dan bij een borgstelling, ging de zorgplicht van mr. X in de gegeven omstandigheden niet zo ver dat mr. X klager als derde heeft moeten behoeden voor het tekenen van de vaststellingsovereenkomst.

Daarbij acht de raad van belang dat van een op voorhand ondeugdelijke vordering van de tegenpartij blijkbaar geen sprake was, zodat de echtgenote van klager geen andere optie had dan het stellen van alternatieve zekerheid. Met een minder vergaande vorm van zekerheid, zoals een borgtocht, zou de tegenpartij mogelijk geen genoeg hebben genomen.

Een eventuele klacht over de niet voorziene mededagvaarding van klager na diens ondertekening van de vaststellingsovereenkomst behoort te worden gericht tot de advocaat van de tegenpartij en niet aan het adres van mr. X.

Beslissing raad

Verklaart de klacht ongegrond.

Overname toevoegingszaak

Raad van discipline Den Bosch 15 november 2010, LJN: YA 1203

Een advocaat die een zaak van een andere advocaat overneemt waarin een toevoeging is afgegeven, dient uit eigen beweging tot financiële afrekening met zijn voorganger over te gaan.

- Art. 46 *Advocatenwet* (4.5 *Welwillendheid in het algemeen*; 5.5 *Nakomen van financiële verplichtingen*)
- *Gedragsregels* 17, 23 lid 1 en 33

Feiten

Mr. X heeft het dossier in een strafzaak, inclusief de toevoeging, van mr. A overgenomen. Kort daarna heeft mr. A een opgave verstrekt van de door hem in de zaak verrichte werkzaamheden, met het verzoek aan mr. X te zijner tijd een voorstel tot verrekening te doen. Mr. A heeft enkele malen schriftelijk en telefonisch aan mr. X verzocht om tot financiële afwikkeling over te gaan. Mr. X heeft op die verzoeken niet gereageerd. Daarop heeft mr. A de tussenkomst van de deken verzocht. Mr. X heeft aan de deken bericht dat hij nog geen wijziging van de toevoeging heeft aangevraagd en

de toevoeging – op advies van de rechtbank – heeft teruggestuurd aan mr. A, zodat deze zijn uren alsnog in rekening kon brengen. De deken heeft vervolgens bezwaar tegen mr. X gemaakt.

Dekenbezwaar

- 1 Mr. X heeft jegens mr. A niet de welwillendheid en het vertrouwen in acht genomen die ten grondslag behoren te liggen aan de onderlinge verhouding tussen advocaten;
- 2 de organisatie en inrichting van het kantoor van mr. X zijn niet in overeenstemming met de eisen van een goede praktijkuitoefening;
- 3 mr. X heeft niet de financiële nauwgezetheid en zorgvuldigheid die hem betaamde in acht genomen.

Overwegingen

- 1 Het had op de weg van mr. X gelegen uit eigen beweging tot financiële afrekening met mr. A over te gaan. In ieder geval had van hem verwacht mogen worden dat hij binnen een redelijke termijn de verzoeken van mr. A beantwoordde. De door mr. X aangevoerde omstandigheden vormen geen enkel beletsel om op de verzoeken van mr. A in te gaan. Het eerste bezwaar is gegrond.
- 2 Het feit dat mr. X zelf nalatig is geweest in de financiële afrekening met mr. A rechtvaardigt niet de conclusie dat de financiële organisatie van het kantoor van mr. X niet in orde is. Het tweede bezwaar is ongegrond.
- 3 Een advocaat is gehouden tot nauwgezetheid en zorgvuldigheid in financiële aangelegenheden. Mr. X heeft verzuimd een wijziging van de toevoeging aan te vragen, heeft vervolgens nagelaten eigener beweging over te gaan tot financiële afrekening met mr. A en heeft zelfs gedurende een lange periode in het geheel niet gereageerd op verzoeken van mr. A daartoe. Mr. X is verwijtbaar tekortgeschoten en heeft zich aldus niet gedragen zoals een behoorlijk advocaat betaamt. Het derde bezwaar is gegrond.

Gelet op het tuchtrechtelijk verleden van mr. X wordt na te melden maatregel passend en geboden geoordeeld.

Beslissing raad

- verklaart de onderdelen 1 en 3 van het bezwaar gegrond;
- legt aan mr. X ter zake de maatregel van berisping op.

Informatieplicht cassatieadvocaat

Raad van discipline Den Haag 11 oktober 2010, LJN: YA1306

De cassatieprocedure heeft weliswaar een bijzonder karakter, maar ook een cassatieadvocaat is verplicht zijn cliënt naar behoren te adviseren en te informeren over de gang van zaken.

- *Art. 46 Advocatenwet (1.2 De vereiste communicatie met de cliënt)*

Feiten

Klager heeft een negatief cassatieadvies gekregen van mr. A en heeft zich vervolgens gewend tot mr. X. Mr. X heeft klager vervolgens als volgt geschreven: '[...] Ik zal zeker een toevoeging willen aanvragen, doch merk op dat de gemiddelde duur voor afdoening zo'n vier weken bedraagt. Ik bericht u nu reeds dat (al) hetgeen dat ziet op de hier de draagkracht bepalende factoren behoort tot het domein van de feitenrechter. Ook de weg van die factoren is vooreerst voorbehouden aan de feitenrechter. Ik zal derhalve aan de hand van het dossier moeten nagaan of en zo ja hoeveel ruimte er is voor cassatie. Ik noteerde dat de cassatietermijn verstrijkt op 21 mei a.s.' Mr. X heeft op de dag voor het verstrijken van de cassatietermijn een verzoekschrift tot cassatie ingediend en dat vervolgens aan klager toegezonden. Enkele maanden later heeft mr. X klager een kopie van het ingediende verzoekschrift en het verslag van de zitting in hoger beroep toegezonden. Daarbij heeft hij klager erop gewezen dat, voor zover dat verslag hem nog aanleiding zou geven tot op- en aan-

merkingen met betrekking tot het reeds ingediende verzoekschrift tot cassatie, nog zekere tijd de mogelijkheid tot aanvulling bestond.

Het cassatieberoep is verworpen.

Klacht

Klager verwijt mr. X dat die:

- a hem en zijn advocaat niet althans onvoldoende heeft geïnformeerd;
- b niet althans onvoldoende tegemoet gekomen is aan de wensen van klager met betrekking tot de voor hem behandelde cassatieprocedure;
- c niet voldoet aan verzoeken van klager om te reageren op de door klager gestelde vragen;
- d telefonisch niet dan wel zeer slecht bereikbaar is en geen tijd heeft om klager te woord te staan.

Overwegingen

Mr. X is tekortgeschoten in zijn zorg jegens zijn cliënt, waar het de communicatie betreft. De cassatieprocedure heeft weliswaar een bijzonder karakter, maar ook een cassatieadvocaat is, evenals iedere andere advocaat, verplicht zijn cliënt naar behoren te adviseren en te informeren over de gang van zaken. Mr. X kan zich onvoldoende verplaatsen in de positie van een cliënt, hetgeen tot misverstanden heeft geleid. Mr. X heeft klager niet, althans onvoldoende geïnformeerd waarom hij in afwijking van het eerder door mr. A verstrekte negatieve cassatieadvies wel kansen zag in cassatie. Voorts heeft mr. X klager het verzoekschrift tot cassatie pas na de indiening ervan bij de Hoge Raad doen toekomen. De raad acht het aannemelijk dat mr. X ook andere mogelijkheden tot communicatie heeft geweigerd, althans onvoldoende aandacht aan verzoeken van klager heeft besteed. Omdat soortgelijke klachten eerder tegen mr. X gegrond zijn bevonden, acht de raad na te melden maatregel passend.

Beslissing

- verklaart de klacht gegrond;
- legt mr. X de maatregel op van voorwaardelijke schorsing voor de duur van twee weken met een proeftijd van een jaar.